

Men hvilken Rolle spiller den højtærede Justitsminister? Hans Rolle synes mig at blive noget ringe; den højtærede Justitsminister har afskediget Dr. Muus fra det ham betroede Embede under Paa-beraabelse af sin Iver for at befri Befolkningen for morfinistiske og alkoholistiske Læger, som Dr. Muus vilde holde sin Haand over, og han har beskyldt Dr. Muus for at have været usandfærdig i sin Optræden overfor Ministeren, men har faaet dette gendrevet, gendrevet i en saadan Grad, at jeg tør sige, at den Beskyldning, som den højtærede Minister har rettet mod Dr. Muus i denne Henseende, ikke i den offentlige Mening har skadet Muus' Anseelse som hæderlig og sandhedskærlig Mand. Beskyldningen for Løgnagtighed er fuldstændig gendreven. Saa bliver tilbage, at Afskedigelsen skyldtes Justitsministerens Iver for at befri Befolkningen for morfinistiske og alkoholistiske Læger. Men da nu Hoff skulde ansættes, og da Hoff i denne Henseende havde mindre rene Papirer, end Muus havde, saa svinger den højtærede Justitsminister ganske om; nu er han, tvungen af Situationen Hoff, den ivrigste til at forsvare de morfinistiske og alkoholistiske Læger. Da det altsaa ikke har været Iver for Samfundets og Statens Interesse, der her ubevidst har gjort sig gældende, maa det vel have været en Trang til at hjælpe Hoff, der kæmpede for sin Sag. Stør Uret er der i hvert Fald begaaet mod Dr. Muus, og det er der ogsaa mange, der erkende.

Men saa sige de, der staa paa den anden Side, triumferende til os: Ministeren sidder dog endnu i sin Stilling; Etatsraad Hoff er udnævnt til Sundhedsstyrelsens Formand. Se, det er dog Magt! Ja, saadan kan man godt triumfere, men hvis man udlægger det, at den højtærede Justitsminister efter den Uret, han har begaaet, endnu sidder i sit Embede som et Tegn paa Magt hos det nuværende Ministerium, tror jeg, man tager ganske fejl. Det er sikkert lige det modsatte. Hvis Ministeriet havde været et mægtigt Ministerium, havde efter al Sandsynlighed den højtærede Justitsminister ikke beklædt sit nuværende Embede nu, og man skal heller ikke tale alt for højt om den Magt, som ligger i dette. Vi ere alle Vorherre en

Død skyldige, og Ministre ere tillige en politisk Død skyldige. Det gælder endnu mere for Ministre end for andre at være beredte paa Døden til enhver Tid; den kan komme, naar man mindst den aner nær. Det er en af de gode Sider ved det parlamentariske Styre, at den Uret, som gror op gennem et enkelt Ministerium, dog undertiden inden alt for længe kan blive rettet der ved, at der kommer andre, som gøre det om. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Grund til at triumfere i saa høj Grad over, at den højtærede Justitsminister stadig sidder som Justitsminister, til Trods for at hans Afskedigelse af Dr. Muus er en uberettiget Magtudfoldelse, og skønt han har været i Stand til at indsætte Etatsraad Hoff som Formand for Sundhedsstyrelsen.

Jeg tror, den offentlige Mening kræver en Undersøgelse af disse Forhold og de sigtede Læger fjernede, hvis Beskyldningerne mod dem for at lide af øjeblikkelig Morfinisme og Alkoholisme eller lide alvorligt af Følgerne af tidligere Misbrug af Alkohol og Morfin vise sig at være rigtige. Det er glædeligt at se, at hele Sundhedsstyrelsen med Undtagelse af den nysudnævnte Formand vil modarbejde, at vi have Embedslæger, som ere forfaldne til saadant Misbrug. Der bliver fra visse Lægekredses Side sagt, at Kollegialiteten indenfor Lægerne kræver, at der skal ties med alle den Slags Forhold. Det tror jeg ikke er rigtigt. Den, der vil hævde en sund Kollegialitet indenfor Lægestanden, maa vistnok netop kræve, at der tales højt om, hvor der er Misbrug indenfor Lægestanden, og dens Ære kræver, og det er i dens velforstaaede Interesse, at uheldige Elementer fjernes fra Embedslægeverdenen. Det tror jeg, som sagt, har Tilslutning i hele den offentlige Mening, og jeg tror, der nok skal komme den Dag, hvor Dr. Muus faar Oprensning, og hvor den Opfattelse er slaaet igennem, at vi ikke her i Danmark ville have forfaldne Embedslæger.

Ellinger: Jeg vil tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende den samme Sag, som blev berørt af det ærede Medlem (Zahlé), der nylig talte. Det er nu saaledes i denne ulyksalige Sag, der ikke har været til Ære for nogen som helst, at